

Úřad vlády České republiky

V Praze 10. března 2025
Čj. 11007-2025-UVCR
Sp. zn. SPIS-2025-1756

ROZHODNUTÍ

Úřad vlády České republiky, Odbor právní (dále jen „**Úřad vlády**“), jako věcně příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o informacích**“),

rozhodl

o žádosti o poskytnutí informací spolku European Educational Cannabis Clinic, z.s., IČO: 227 27 281, se sídlem Ospělov 6, 798 55 Ludmírov, Konopná apatyka královny koloběžky první, ID DS: 6ufexs6 (dále jen „**žadatel**“), doručené Úřadu vlády dne 22. února 2025,

takto:

Podle § 15 odst. 1 a § 2 odst. 4 zákona o informacích **se žádost odmítá.**

Odůvodnění

Dne 22. února 2025 byla Úřadu vlády doručena elektronická žádost s odkazem na zákon o informacích, která byla formulována následujícím způsobem.

- „1) Který státní orgán je, popř. byl povinným určit zákonný metodický postup zjištění legálního/nelegálního konopí.*
- 2) Pokud se za posledních 35 let změnil povinný státní orgán k určení zákonného postupu zjištění legálního/nelegálního konopí, změnu povinného označte datací a evidenčním číslem dané změny.*
- 3) Který státní orgán byl při přístupových jednáních k EU povinným zajistit implementaci unijního nařízení s metodickým postupem ke zjištění legálního/nelegálního konopí*
- 4) Pokud Úřad vlády není povinným k této žádosti, povinného označte.“*

Předně je nezbytné uvést, že z úvodních pasáží žádosti plyne, že předmětem této žádosti je problematika určení metody zjišťování obsahu THC v konopí, potažmo určení orgánu státní správy, který je povinen tento postup stanovit.

Dle § 2 odst. 1 zákona o informacích je Úřad vlády státním orgánem povinným poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti. Podle § 28 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kompetenční zákon“) mu přísluší plnění úkolů souvisejících s odborným, organizačním a technickým zabezpečením činnosti vlády České republiky, jejích orgánů, členů vlády, kteří nejsou pověřeni řízením ministerstva nebo jiného úřadu, a orgánů, o nichž tak stanoví zvláštní zákon nebo

tak rozhodne vláda. Úřad vlády je tak povinen poskytovat informace o věcech, které měla k dispozici vláda nebo její poradní či pracovní orgány.

Dle § 3 odst. 3 zákona o informacích se informací rozumí „*jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.*“

Podle § 2 odst. 4 zákona o informacích se však povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Z obsahu celé žádosti i z formulace otázek samotných je zřejmé, že žádost je svým obsahem dotazem na názor povinného subjektu, resp. žádostí o vytvoření stanoviska týkajícího se výše popsané problematiky. Žadatel se svou žádostí domáhá určení orgánu státní správy příslušného ke stanovení závazné metody měření obsahu THC v konopí, a to jak v současnosti, tak i za období posledních 35 let s doplněním odkazů na příslušný právní předpis, který stanoví příslušnost daného orgánu. Výše uvedené je požadováno uvést nejen v rámci legislativy na území České republiky, ale i ve vztahu k Evropské unii a jí vydávaných legislativních aktů, a to od přistoupení České republiky k Evropské unii. Skutečnost, že se v případě této žádosti o informace jedná fakticky o žádost o vytvoření stanoviska, svědčí i fakt, že v otázce č. 4 není žádáno o poskytnutí informace, ale stanovení povinného subjektu, kterému má být předmětná žádost z pohledu Úřadu vlády odeslána.

Úřad vlády však v minulosti k předmětné problematice žádné zaznamenané stanovisko formálně nezaujal. Za této situace tedy žadatel fakticky žádá, aby tak Úřad vlády učinil a k žadatelem vymezené problematice vlastní stanovisko zaujal. Taková povinnost však Úřadu vlády ze zákona neplyne a je proto namístě žádost odmítnout s odkazem na § 2 odst. 4 zákona o informacích. K této skutečnosti se taktéž dříve vyjádřil Nejvyšší správní soud např. ve svém rozsudku čj. 1 As 107/2011-70 ze dne 19. října 2011, kdy konstatoval, že: „*Jestliže se žádost o informace týká názoru povinného subjektu na určitou záležitost, který má povinný subjekt teprve zaujmout, pak je zcela namístě takovou žádost odmítnout s odkazem na § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.*“

S ohledem na naplnění důvodů pro neposkytnutí informací podle § 2 odst. 4 zákona o informacích je tedy na místě aplikovat § 15 odst. 1 zákona o informacích, jenž stanoví, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, a to v daném případě z důvodu, že předmětem žádosti je dotaz na názor povinného subjektu.

S odkazem na výše uvedené bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části.

Nad rámec vyřízení žádosti podle zákona o informacích povinný subjekt uvádí, že podání je označeno jako „*Žádost o vydání informace dle informačního zákona, ev. žádost o vyjádření úřadu dle správního řádu...*“ a dále je pak v podání uvedeno „*Proto sdělte informaci, popř. se vyjádřete k těmto otázkám.*“. Povinný subjekt předpokládá, že když žadatel v podání odkazuje na „*vyjádření úřadu dle správního řádu*“, má na mysli vyjádření vydávané na základě § 154 správního řádu. Povinný subjekt sděluje, že s ohledem na působnost vymezenou kompetenčním zákonem není Úřad vlády věcně příslušný ve věci výše vymezené problematiky, není tedy příslušný ani k vydání požadovaného vyjádření.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho oznámení podat rozklad (§ 152 odst. 1 a 5 správního řádu), a to podáním učiněným u Úřadu vlády. O rozkladu rozhoduje vedoucí Úřadu vlády.

Lhůta k podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po dni, kdy bylo rozhodnutí účastníku řízení oznámeno (doručeno). Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den (§ 40 odst. 1 písm. a) a c) správního řádu). V případě, že rozhodnutí bylo uloženo u provozovatele poštovních služeb a nebylo dříve adresátem

vyzvednuto, považuje se desátý den od připravení rozhodnutí k vyzvednutí za den doručení. Lhůta k podání rozkladu počíná v takových případech běžet dnem následujícím po uplynutí desátého dne, kdy bylo rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek § 41 správního řádu požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.

Mgr. Jan Večeřa
ředitel Odboru právního